

Varför jag är katolik

73 A (Br.)



Teol.
Allm.
(Os.)
1911

VARFÖR JAG ÄR KATOLIK.

(UTGIVEN AV BIRGITTA FÖRENINGEN, STOCKHOLM.)

2:dra uppl.

Därför att jag tror på Jesus Kristus. Jag tror, att han äger det eviga livets ord. Jag tror, att han såsom Guds son visste, vad han hade att lära, och hur han skulle lära detta, och att följaktligen vad han sade, är en lag för alla tider. Himmelen och jorden skola förgås, men hans ord skola icke förgås (St. Mark. XIII: 31). Därför kan jag endast tro på *en* kristen religion, och denna måste vara den ursprungliga kristendomen, vilken förkunnades från Jesu egna läppar.

Kristus anförtrodde sin lära åt ett särskilt samfund av lärare för att genom dem spridas över hela världen. Dessa lärare voro de tolv apostlarne, den kristna kyrkans första biskopar. Genom Kristus blev det dem givet att förstå himmelrikets hemligheter (St. Matt. XIII: 11) och allt vad han hade hört av Fadern (St. Joh. XV: 15). Den helige Ande blev dem lovad, han skulle lära dem allt och påminna dem om allt (St. Joh. XIV: 26), senare erhöilo de befallning att förkunna denna lära, kristendomen, eller den kristna religionen, för alla folk (St. Math. XXVIII: 19, 20). Några av apostlarne och deras lärjungar blevo av den Helige Ande ingivna att skriva Nya Testamentets böcker, på det att kyrkans instiftelse, de härliga löften, som givits densamma, dess författning och organisation och några av Kristi egna och hans apostlars ord skulle bliva upptecknade. Nya Testamentet är i följd härav Guds av honom själv ingivna ord.

Likväl säges ingenstädes i Nya Testamentet, varken direkt eller indirekt, att det innehåller *hela* den gudomliga uppenbarelsen. Ej heller säger det oss, vilka böcker som utgöra det Nya Testamentet, eller hur många böcker det omfattar. Det föreskriver ingen särskild form för den offentliga gudstjänsten, giver oss ej heller bestämda föreskrifter för sakramentens



förvaltande. Ofta göres häntydningar på olika ämnen, om vilka läsaren redan antages vara underkunnig (Se Hebr. VI: 1, 2; 2 Tess. II: 14; 2 Tim. I: 13). Bibeln visar oss sålunda tydligt, att den allena aldrig var avsedd att omfatta hela den kristna religionens lära. Den hänvisar däremot på ett samfund av levande män, Kristi tjänare, och förvaltare av Guds hemligheter (1 Cor. IV: 1, 2), beskriver dem såsom utgörande ett rike eller en kyrka, med en Herre, *en tro*, och ett dop (Efes. IV: 5). Och den talar om kyrkan såsom härlig, utan fläck, utan rynka, (Efes. V: 27), såsom sanningens pelare och grundfäste, (1 Tim. III: 15), såsom uppbyggd på apostlarnes och profeternas grundval, där huvudhornstenen är Jesus Kristus själv (Efes. II: 20). Den talar dessutom om ett kungarike, som aldrig skall förstöras (Dan. II: 44), om kyrkan, vilken helvetets portar icke skola överväldiga (St. Math. XVI: 18), och för vilken Herren dagligen förökade antalet av dem, som skola varda saliga (Apostlag. II: 47).

Med andra ord, om jag önskar finna sann kristendom, så måste jag söka den inom den sanna kristna kyrkan; den sanna kristna kyrkan måste vara den ursprungliga kristna kyrkan, och den ursprungliga kristna kyrkan är den som är romersk och katolsk. Romersk, eftersom dess överste herde i alla tider varit biskop av Rom, alltsedan den dagen då S:t Petrus, på vilken Kristus byggde sin kyrka (St. Matt. XVI: 18), tog sitt säte i denna stad, och katolsk, emedan den är allmän eller utbredd över hela världen och undervisar alla folk i att iakttaga allt det som Kristus befallt. Denna synpunkt allena är nog att göra mig till *katolik*. Härigenom kullkastas en otalig mängd protestantiska invändningar. Du säger t. ex. att den romerska kyrkan, som ursprungligen var ren och oförfalskad, under tidernas lopp förvrängts till sin lära, att i densamma införts sedvänjor, som strida mot den heliga skrift, att den i följd härav upphört att vara Jesu Kristi sanna kyrka, och att härigenom den »arorika reformationen», som den kallas, blev nödvändig. Men märk väl, att den *ursprungliga kyrkan*, som



skulle hava Kristus med sig alla dagar intill världens ände (St. Matt. XXVIII: 20), hos vilken den Helige Ande skulle förbliva i all evighet (St. Joh. XIV: 16), lärande den all sanning (St. Joh. XVI: 13), omöjligt kunde förlora sin läras renhet. Vad som än kan störtas, kyrkan kan det icke. Vi hava Guds löfte, att den skall bestå i evig tid, (Dan. II: 44), och att helvetets portar eller makt icke skola överväldiga henne (St. Matt. XVI: 18). Vidare, när Luther, Calvin, Henrik VIII och deras efterföljare framkommo med sina varandra motsägande läror, så antingen fanns då den rätta religionen i världen eller fanns den icke: Om den fanns, så begingo reformatörerna ett svårt brott genom att upprätta nya religioner, som stredo mot densamma, och fanns den icke längre, så voro de oförmögna att återupprätta den ursprungliga religionen. Det fordras en Kristus, icke en Luther att skapa en kristendom. Under vilken som nälst av dessa förutsättningar, är protestantismen icke den av Jesus Kristus stiftade sanna religionen.

Min vän, det är nonsens att säga, att läran om transubstantiationen, skärselden, påvens överhöghet, skulle vara förvrängningar eller påfund. För det första hämta vi ur bibeln läran därom, för det andra äro de delar av den ursprungliga kyrkans lära; Gud har givit kyrkan befallning att lära alla folk och följaktligen även befogenhet att undervisa både dig och mig, om vad som är förvrängning och vad som icke är det. Han har icke givit dig något uppdrag att undervisa hans kyrka, icke heller har han någonsin givit ett dylikt uppdrag åt de första protestantiska predikanterna. Underordna dig därför den ursprungliga kyrkan. Tag kännedom om och tro hennes läror. De äro sanna och hämtade ur skriften, alla lika sköna, alla lika heliga. Du får kanske mycket att lida från vänners och fienders sida, ty världen hatar dem som omvända och bättra sig. Men om du önskar finna verklig, sann och fullkomlig kristendom, så kan du endast finna den i den ursprungliga katolska och romerska kyrkan.

Förteckning på katolska böcker,

som kunna erhållas genom katolska prästerskapet eller hos vaktmästaren i nr 24 N. Smedjegatan, Stockholm:

- H. H. Leo XIII:s Apostoliska sändebrev till jordens furstar och folk, översatt av J. Lohmayer.
 Rundskrivelse av H. H. Leo XIII, Om kyrkans enhet, översatt av E. Benelius.
 H. H. Benediktus XV:s Fredsbön.
 Kardinal J. Gibbons, Våra fäders tro.
 L. von Hammerstein, Edgar, eller Från otron till fullständig sanning.
 Minnen av andliga föredrag.
 Protestantism och katolicism.
 De Ségur, Korta svar på de vanligaste invändningarna mot religionen.
 S:t Frans av Sales, Filotea, eller handledning till ett gudaktigt liv.
 Oremus, Katolsk bönebok.
 Lilla Oremus, Bönbok för barn.
 Nya Testamentet, från Vulgatan, översatt av J. P. E. Benelius.
 Katolsk Katekes.
 Cecilia, samling av kyrkliga hymner, utgiven av E. Wessel.
 Johannes Jörgensen, Vår Fru av Lourdes.
 Varför jag är katolik.
 Rätt tro.